

Wychodzi dwa razy dziennie o godz. 12-iej w południe i o godzinie 6-iej wiecz rem.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zamieszczenie do domu dopłać się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Nr przewidywany: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 6. w państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10 w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za jednorazową wysyłkę datennie dopłać się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik założony w r. 1892 przez JOZEFĄ ROGOSZĄ.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Opłata prenumerata na wydanie w o. n. wynosi zamieszkanie w miejscu zamieszkania do domu i koronę.

Numer połudn. 10 ha wieczorny 4 hal. Listy pieniężne przekazywać do Administracji „Głosu Narodu”. Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie Monarchii i w państwie niemieckim — Reklamacji nieopieczętowa nie przyjmować. Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głosu Narodu” Kraków, Tel. Nr. 190.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inzeratorem „Głosu Narodu” róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej L. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) na pierwszy raz 15 halerczy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, listowy, od wiersza 30 hal. za pierwszy raz każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, Pasak Hausmanna. w Wiedniu Haasenstein & Vogler. M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Brunn, Kutschera & Schlerl, B. Moses Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Baczkowski 14 Cite de Trévise, John F. Johns & Cie.

Nr. 80

Kraków, wtorek 18 lutego 1908 r.

ROK XVI.

Zamach na Skallona przed sądem.

WADOWICE. (tel. wł.) Rozprawa przeciw p. Dobrodzickiej, oskarżonej o zamach na gen. — gub. w. szawskiego Skallona, rozpoczęła się dziś rano przed tutejszym sądem obwodowym. Przewodniczy prezydent sądu dr. Stawarski, jako wotanci zasiadają radcy są. Majewski i Krywult. Oskarża prokurator dr. Gruszczyński, broni odw. dr. Pazarski, protokół prowadzi dr. Bribram. Na ławie przysięgłych mieszczanie i inteligencya.

Oskarżona Wanda z Krahelskich Dobrodzicka, urodzona 14 stycznia 1886 r. w miejscowości Mazurki w gub. mińskiej. Ojciec jej Aleksander przebywał przez 5 lat na Syberji, zesłany tam przez rząd rosyjski administracyjnie.

Oskarżona przyznaje się do wykonania zamachu na gen. — gub. Skallona, co uczyniła z całą świadomością. Do winy atoli się nie poczuwa, działała bowiem wiedzioną uczuciem patryotycznym. Chciała zgładzić gen. Skallona jako ciemiężcę polskości: czy jej zatem był tylko reakcją na cały szereg gwałtów i bezprawia ze strony rosyjskiego gubernatora.

Akt oskarżenia.

WADOWICE, 17 lutego.

Z odczytanego dzisiaj na rozprawie w Wadowicach aktu oskarżenia przeciw Wandzie Dobrodzickiej przesyłam ciekawsze ustępy.

SZCZEGÓŁY ZAMACHU.

Według aktu oskarżenia zamachu na generała gubernatora Skallona w dniu 5 sierpnia 1906 roku dokonano w okolicznościach następujących:

W dniu tym miał właśnie gubernator Skallon złożyć urzędową wizytę niemieckiemu wicekonsulowi baronowi Lerchenfeldowi, zamieszkałemu przy ulicy Natolińskiej pod Nr. 9, a to z tej okazji, ponieważ go przed kilkoma dniami zaczepił i obraził pewien mężczyzna w oficerskim mundurze na ulicy. Gubernator Skallon wyjechał z zajmowanego przez siebie pałacu, powozem w towarzystwie adjutanta barona Kruedener-Struwe pod osłoną oddziału kozaków, a złożywszy bilet u barona Lerchenfelda, powrócił do siebie ulicą Natolińską.

Gdy powóz przejeżdżał koło domu Nr. 12 przy ulicy Natolińskiej, rzucono nań z jednego z górnych pięter tego domu trzy bomby szybko jedną po drugiej.

Jakkolwiek żadna z bomb nie eksplodowała całkowicie, ani też nie spowodowała znaczniejszych spustoszeń i jakkolwiek gubernator Skallon i adjutant baron Kruedener-Struwe nie odnieśli żadnego szwanku, ani też powóz nie doznał uszkodzenia, to jednak wskutek częściowego wybuchu, połączonego ze silnym hukiem, kilku

zoldnierzy, stanowiących eskortę powozu gubernatora, upadło na ziemię i doznało oszłomienia, jako też uszkodzeń cielesnych.

Już w czasie przejazdu gubernatora Skallona z pałacu do mieszkania barona Lerchenfelda, jakoteż w drodze powrotnej zauważyły osoby, towarzyszące gubernatorowi, że pewna młoda kobieta w jasnej toalecie stała na balkonie drugiego piętra domu n. 12 i spoglądała na ulicę, jak również widzieli świadkowie czynu, że pociski wybuchowe rzucone właśnie z tego mieszkania, do którego balkon należał, niemniej zauważyli niektórzy świadkowie, że bomby zostały rzucone przez dwie kobiety w kierunku przejeżdżającego powozu. Spostrzeżenia te okazały się trafnymi albowiem mieszkanie Nr. 12 na drugim piętrze, znalezione po zamachu opuszczonym tak, że nie ulegało wątpliwości, że kobiety, które je zajmowały, zdołały w zamieszaniu i popłochu uniknąć niepostrzeżenia.

Dochodzenia, przeprowadzone celem stwierdzenia tożsamości lokatorów mieszkania, z którego bomby rzucono, wykazały, że mieszkanie to składające się z kilku ubikacji, wynajęła na 10 dni przed zamachem pewna dama, podająca się za Antoninę Kozłowską i że do mieszkania zakupiono w ostatnich dniach zupełnie nowe urządzenie, poczem zajęły je trzy młode niewiasty, z których dwie ubrane były wytworniej, podczas gdy trzecia ubierała się jak służąca. Posługiwały się pozornie prawdziwymi na nazwisko Antoniny Iwanówny Kozłowskiej, Maryanny Petrownej Wiśniakówny i Katarzyny Michałówny Wójcikówny wystawionymi paszportami, które następnie okazały się fałszywymi. Paszport Kozłowskiej był przeznaczony dla damy, która mieszkanie najmowała, podczas gdy paszport na nazwisko Wiśniakówny opiewający należał do jej towarzyszk, a paszport z nazwiskiem Wójcikówny do służącej.

Lokatorki mieszkania, z którego, bomby rzucono, nie zameldowały się wcale w urządzie, albowiem potrafiły obejść żądanie administratora domu, który domagał się wypełnienia kart meldunkowych. Atoli oprócz fałszywych paszportów, znalezione także prawdziwy, opiewający na nazwisko Wandy Krahelskiej i paszport ten, łącznie z różnymi, w mieszkaniu pozostawionymi listami i zapiskami, naprowadził na ślad sprawczyń zamachu. Stwierdzono w szczególności, że paszport ten jest własnością Wandy Krahelskiej a obecnie zamężnej Dobrodzickiej, która poprzednio przed kilku laty bawiła na studiach w Warszawie.

ZEZNANIA P. DOBRODZICKIEJ.

Według aktu oskarżenia obwiniona p. Dobrodzicka w sprawie dokonanego zamachu złożyła na śledztwie następujące zeznania:

Z funduszków partii wynajęto i urządzone pomieszczenie w domu pod Nr. 12 przy ulicy Natolińskiej na drugim piętrze i do mieszkania tego mając ze sobą trzy fałszywe paszporty, sprwadziła się W. Dobrodzicka ze swą przyjaciółką i ze służącą, niewtajemniczoną w plany partii, którą oddalono z mieszkania rano w dniu zamachu. Wkrótce doniesiono jej, że barona Lerchenfelda rzeczywiście na ulicy zaczepiono i obrażono, i że w najbliższym czasie pojedzie do osobiście jen. gubernator Skallon, aby go za zniewagę przeprosić. W dniu 15 sierpnia 1906 przyniósł do wynajętego pomieszczenia pewien członek organizacji 4 pakiety, przedstawiające się na zewnątrz jako drewniane pudełko z etykietą cukierń. W każdym pudełku znajdowała się bomba, a mianowicie: dwie były napełnione dynamitem a dwie jakąś inną nieznaną materią wybuchową. Z bomb dynamitowych miała być rzuconą na ulicę tylko jedna, a druga miała pozostać w pomieszczeniu w tym celu, aby wpoić przekonanie, iż używano jedynie dynamitu. Co do sposobu manipulowania z bombami udzielił obwinionej Wandzie Dobrodzickiej i jej przyjaciółce pewien członek organizacji dokładnych pouczeń. W dniu 17 sierpnia 1906 roku otrzymała wiadomość, że gubernator Skallon nastajutrz przejeżdżać będzie przez ulicę Natolińską, celem złożenia wizyty baronowi Lerchenfeldowi. W dniu 18 sierpnia pomiędzy godziną 4 tą a 5 tą popołudniu siedziała na balkonie swego mieszkania; obydwie przygotowane były do rzućenia każdej chwili bomb, a nawet jedną bombą trzymała Wanda Dobrodzicka w ręku, spoglądając z balkonu na przejeżdżający powóz gubernatora Skallona. Gdy w drodze powrotnej powóz gubernatora znajdował się przy domu Nr. 12, rzuciła bombę w kierunku koni pojazdu, a nie słysząc huku rzuciła za powozem zaraz drugą bombę i wówczas spostrzegła płomień, jakoteż dym, atoli powóz gubernatora jechał dalej. Przyjaciółka zajęła w czasie przejazdu stanowisko w drugim oknie od balkonu na lewo i prawdopodobnie także jedną bombę rzuciła.

Po spełnieniu czynu włożyła na głowę perukę, ubrała kapelusz z piórami i, narzucając jasny płaszcz, opuściła z przyjaciółką mieszkanie i wyszła niespostrzeżenie z domu wsiadła do fiakra, pożegnała się z przyjaciółką, potem wyszedłszy z fiakra odbyła dalszą drogę pieszo, została przy tej sposobności zatrzymana, atoli zaraz uwolniona, pozostała następnie w Warszawie i okolicy jeszcze kilka dni, poczem przez Kijów i Brody odjechała do Lwowa. Wychodząc z domu, przypomniała sobie, że w pomieszczeniu zostawiła swój prawdziwy, na własne imię opiewający paszport, atoli obawiając się ujęcia postanowiła nie szukać go więcej.

Przedostawszy się do Galicji, bawiła przez pewien czas we Lwowie, a następnie w Kra-

nie, utrzymując się z zasiłków udzielonych jej przez ojca, od którego także w październiku 1906 roku otrzymała paszport opiewający na jej własne nazwisko, Wandy Kraheleskiej. Ponieważ po zamachu organizacja bojowa porzuciła pracę, służącą do uświadomienia ludu, a natomiast prowadziła propagandę czynu i aprobowała rabowanie kas publicznych, przeto niesolidaryzując się z temi dążeniami, zgłosiła w tym czasie z Krakowa pisemne wystąpienie z organizacyi.

Przebieg rozprawy.

WADOWICE. Rozprawa rozpoczęła się o godzinie wpół do 10 rano. Jako znawca materiałów wybuchowych obecny Wojciech Kerstbarger, kapitan inżynierji, kierownik fabryki prochu z Wiednia. Jako tłumacz języka rosyjskiego obecny znawca sadowy języka rosyjskiego prof. Zukowski z Krakowa.

P. Dobrodzicka jest przynależną do Wadowic, albowiem mąż jej Adam, mieszkał w Wadowicach długi czas, ojciec zaś jego był dyrektorem Powiatowej Kasy Oszczędności. Adam Dobrodzicki kończył tutaj gimnazjum, następnie studjował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Po wylosowaniu ławy przysięgłych i ogólnem przesłuchaniu obwinionej, przystąpiono do odczytania aktu oskarżenia.

Obwiniona nie zmieniła się od chwili uwięzienia w Krakowie. O ile wiadomo, wyraża się z wielką wdzięcznością o prezydencie drze Stawarskim z powodu nader ludzkiego traktowania jej w więzieniu.

W skład ławy przysięgłych wchodził kucy, dyrektor Towarzystwa Zaliczkowego, urzędnik arcyksiążęcy, rolnicy, jeden adwokat z Jordanowa, dalej agent asekuracyjny, właściciel realności. Przeważnie ława złożona jest z Polaków.

Obwiniona ubrana jest w czarną aksamitną bluzkę, przy której nosi białe mankiety. Włosy ma obcięte.

P. Dobrodzicka zajęła miejsce przy osobnym stole i położyła przed sobą akt oskarżenia. Podczas odczytywania aktu, śledziła pilnie oczyma jeden wiersz za drugim. Obok niej siedzi w pewnej odległości dozorca, wachmistrz straży więziennej.

Przy ogólnem przesłuchaniu podała szczegóły dotyczące miejsca zamieszkania, wieku, wykształcenia, majątku, majątku, ojciec jej jest właścicielem majątku w gubernii mińskiej.

Czytanie aktu oskarżenia skończyło się o godzinie wpół do 11-tej.

W szczegółowym przesłuchaniu, obwiniona odpowiada, że zrozumiała akt oskarżenia. Przyznaje, że w towarzystwie drugiej osoby, której nazwiska nie podaje ani nie poda, rzuciła dwie bomby na Skąllona w celu zamordowania go. Był to jeden z czynów organizacji bojowej, której celem była niepodległość narodu polskiego i zdobycie konstytucji dla narodu rosyjskiego; bez walki nie dałoby się to osiągnąć. Rząd rosyjski sprowokował Polaków i traktował Królestwo Polskie jako prowincję zdobytą. Obwiniona zapowiada, że gdy po śmierci Apuchtina złożono wieniec na jego trumnie imieniem młodzieży polskiej, młodzież zaprotestowała przeciw temu a wówczas rząd wyprowadził przeciwko niej wojsko. Gdy społeczeństwo polskie zażądało konstytucji, zaczęły się straszne prześladowania; rząd wydał Warszawę na pastwę wojsk. Wtedy w r. 1905 zawiązała się organizacja bojowa; z początku działała ona łagodnie. Po jenerale Maksymowiczu objął rządy Skąllon i wprowadził sądy polowe, które mordowały ludzi bez śledztwa. Wojsko zaczęło do znęcania się nad bezbronnymi. Gdy ogłoszono konstytucję, Skąllon mimo to utrzymał stan wzmocnionej ochrony, znęcał się dalej nad Królestwem i urządził znaną rzeź. Wprowadził czarne secyny przeciwko Polakom, szło mu o to, aby wykazać, że kraj ogarnięty jest powstaniem i dążył do zaprowadzenia stanu wojennego. Wobec takiego postąpienia, partya bojowa postanowiła usunąć Skąllona. Partya miała te same cele, co dawne powstania polskie, a walczyła z rządem, nie z narodem rosyjskim. W tym celu uciekła się ona do terroru.

Obwiniona sama się zgłosiła do spełnie-

nia zamachu, wiedząc, że tej w mierze zapadło postanowienie partji.

Obwiniona opowiada dalej znane szczegóły zamachu. Rzuciła 2 bomby; była przygotowana, że nie wyjdzie z domu, w którym się znajdowała. Tymczasem dzięki zamieszaniu, wyszła spokojnie. Przy wyjściu zatrzymała ją policja, ale zaraz wypuściła. Nie przebierała się wcale, tylko włożyła przygotowaną perukę.

Pozostała nadal zwolenniczką partji bojowej. Nikt ją nie zmuszał do wykonania zamachu.

Przewodniczący zreasumował zeznania obwinionej i zaznaczył, że przyznała sama, iż z postanowieniem i z rozmysłem dążyła do odebrania życia Skąllonowi, ale czuje się niewinną, bo działała pod wpływem uczucia potrojonego. Na zapytanie przewodniczącego odpowiada, że wahała się z przystąpieniem do partji, uczyniła to dopiero w r. 1905.

Prze w. Do czego dążyła partja?

O b w. Do zdobycia niepodległości naszego narodu, do szerokiego wykształcenia mas ludowych i zdobycia konstytucji dla narodu rosyjskiego. W danych warunkach dało się to tylko terrorem osiągnąć.

O godz. 11 zarządził przerwę.

Po przerwie zadał przewodniczący obwinionej szereg pytań co do bomb.

Obwiniona objaśnia, że na kilka dni przed zamachem jeden z członków partji przyniósł 4 bomby do mieszkania przy ul. Natolińskiej. Składu chemicznego nie znała. Dano polecenie, aby, gdy powóz dojedzie do oznaczonego miejsca, obwiniona rzuciła bombę na konie. Jej towarzyszką miała rzucić drugą bombę na powóz, zaś obwiniona trzecią.

Prze w. Czy były jakieś instrukcje co do wywieszenia czerwonego sztandaru, wrazie gdyby się zamach udał?

O b w. Tak. Sztandar miał stanowić dowód, że zamach urządziła partja. Sztandar był złożony w mieszkaniu.

Prze w. Czy pani wynosiła sztandar?

O b w. Nie, bo byłam przeciwniczką podobnej bezcelowej manifestacji.

Prze w. Była pani przekonana, że nie wyjdzie z mieszkania?

O b w. Tak. Sądziłam, że zginę od bomby albo wpadnę w ręce policji.

Prze w. Pod względem religijnym i etycznym czy pani nie miała jakichś skrupułów? Przecież religia katolicka mówi: „nie zabijaj“.

O b w.: Ale Chrystus powiedział także: „Przyjdzie czas, gdy należy sprzedać płaszcz a kupić miecz“.

Prze w.: A niewinne ofiary?

O b w.: Na wojnie nie obejdziesz się bez ofiar. Z prywatnych ludzi nikt nie mógł zginąć, bo ulica była zamknięta przez policję, a jeżeliliby szło o kozaków kubańskich, to w tej mierze nie można było mieć skrupułów, bo oni najwięcej złego robili dla naszego społeczeństwa.

Prze w.: Pani wystąpiła z partji?

O b w.: Tak. Dlatego, że przedwcześnie zajęła się propagandą czynu i pozwałała na rabowanie kas. Nie zmieniłam sympatji dla zasad niczych dzieł partji t. j. walki o wolność.

Prze w.: Więc pani z rozmysłem zamierzała zamordować Skąllona?

O b w.: Zabijając na wojnie nieprzyjaciela, nie można być winnym morderstwa. Skąllon był naszym zdeklarowanym nieprzyjacielem i tłumił wszelkie objawy życia narodowego.

Prokurator i obrońcy zrzekli się pytań.

O godz. 12 w południe skończyło się przesłuchanie obwinionej.

Świadkowie z Królestwa nie przybyli.

Przewodniczący udzielał następnie wyjaśnień co do skutków zamachu.

Po wyjaśnieniach prezydenta Stawarskiego, rzeczoznawca składał orzeczenie co do bomb.

Podniósł, że były źle sporządzone, bo z 3 rzuconych 2 nie eksplodowały a jedna słabo. Gdyby tylko jedna z tych bomb napelnionych dynamitem była eksplodowała, sprawiłaby bardzo wielkie zniszczenie i pociągnęłaby śmierć wielu osób.

Rozprawę odroczone o godzinie kwadrans na pierwszą w południe. Dalszy ciąg popołudniu godzinie 4. Popołudniu nastąpiło pytanie aktów i dzisiaj będzie zakończone powołanie dowodów. Jutro ostateczne wywody, około południa woerdykt i wyrok.

Skład ławy przysięgłych następujący: Antecki Ludwik właściciel realności w Andrychowcu, Bernacki Michał kupiec w Sułkowicach; Brodacki Władysław dyr. Towarzystwa zalicz. w Białej; Dryszkiewicz Jan, urzędnik arcyksiążęcy w Izdebniku; Gorączko Marcin, notariusz w Oświęcimiu; dr. Jaworski Zygmunt, właściciel dóbr Kostowo; Kubiczek Franciszek, rolnik w Piszarzowicach; dr. Kutrzeba Wiktor, adwokat w Jordanowie; Matuszek Ludwik, kupiec w Żywcu; Pomiankowski Józef, agent asekur. w Myślenicach; Porębski Franciszek, właściciel realności w Żywcu; Szally Gustaw, kasjer kasy Oszczędności w Myślenicach; przysięgły zastępca Kotiera Franciszek, właśc. realn. w Lipniku.

Kronika.

PRECZ Z TOWAREM PRUSKIM!

KUPIJCIE TYLKO U CHRZESCUJAN!

Kraków 14 lutego

— **SPRAWY MIEJSKIE.** Sekcja IV, skarbowa odbyła w sobotę posiedzenie pod przewodnictwem prezydenta dra Lea. Sekcja uchwaliła ubezpieczyć w Tow. Generali Asecurazione w Tryeście gotówkę, papiery niewinkulowane i depozyta rzeczowe głównej kasy miejskiej w kwocie 400.000 kor. za roczną premją 170 kor. Uchwalono przyznać dyety komisarzom za czynność nadzoru stowarzyszeń przemysłowych, spełnianą w godzinach pozabiurowych. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z odbytej kontroli nad Wydziałem rachunkowym. Dalej uchwalono wyasfaltowanie chodnika w Sukiennicach. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym funduszu obrotowego miejskiego za rok 1906. Sprawozdanie o zamknięciu rachunkowym funduszu emerytalnego artystów sceny krakowskiej za lata 1900, 1901, 1904, 1905 i 1906 podzielono r. m. p. Schwarzwowi. W końcu Sekcja uchwaliła zaciągnąć pożyczkę hipoteczną 4%, procentową w kwocie 90.000 koron na koszt przebudowy Starego teatru.

— **Z TEATRU MIEJSKIEGO.** „Jak wam się podoba“ Szekspira grane będzie w środę poraz siódmy, jako przedstawienie popularne. Ostatnia nowość: „Mąż męczennik“ — we wtorek i w czwartek. Po „Jeńcach“ Rydla, które poraz pierwszy grane będą w sobotę wraz z jedno aktowym dramatem p. Feliksa Płażka: „Eirene“, — ukażą się w najbliższym czasie: „Ojciec“ Strindberga; „Meleager“ Wyspiańskiego „Dymitr Samozwaniec“ Nowaczyńskiego; oraz „Zródelko“ Bracco.

— **Z KARNAWAŁU.** Bal kucharzy odbył się wczoraj, t. j. w niedzielę w salach resursy urzędniczej. Zebrała się znaczna liczba osób, tak że do kadryla stanęło około 100 par. Tańce prowadził p. Gorzelany z pomocą p. Meissnera. Przygrywało orkiestra wojskowa 56 p. p. pod batutą kapelm. p. Kambara. Zabawa, wśród nader wesołego nastroju przeciągnęła się do rana.

W Klubie pocztowym odbędzie się w nadchodzącą sobotę 22 b. m. zabawa taneczna przy dźwiękach muzyki 56 p. p. Zabawa ta połączoną będzie z kostymówką, jako dalszy ciąg balu maskowego, który w dn. 8 b. m. dał tak świetne wyniki.

Resurza urzędnicza na sobotę najbliższą nie zapowiada żadnej zabawy. Natomiast odbędą się one w sobotę dn. 29 b. m. oraz we wtorek dn. 3 marca, jako w ostatni dzień karnawału.

Dziś, w salach resursy urzędniczej bal agentów i inspektorów policji krakowskiej.

— **RAUT.** W piątek dnia 28 bm. w sali starego teatru odbędzie się raut na dochód ubogich chorych, zostających pod opieką Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia, sw. Wincentego a Paulo. Należy się spodziewać, że ze względu na wymieniony szlachetny cel, najszersze koła naszego społeczeństwa wezmą udział i przyczynią się do tej dobroczynnej akcji. Zaproszenia będą rozsyłane imienne. Bilety na salę i galerię nabywać można u ks. Lubomirskiej ul. św. Jana 15, hr. Mieroszewskiej, Krupnicza 11 i przy wstępie na salę Nadto bilety na galerję sprzedawane będą w księgarni p. Krzyżanowskiego, Rynek Linia A-B.

Związek katol. krawców

Kraków, ulica Floryańska 1. 7. Tuż przy Rynku.
Lwów, plac Halicki 1. 7. Gdzie Centralna Kawiarnia.

Pierwszorzędny magazyn na zamówienia.
Wielki skład materiałów krajowych i angielskich.

⊗ ⊗ ⊗ ⊗ Krój angielski. ⊗ ⊗ ⊗ ⊗

— CZWARTY KABARET „Związku akademickiego“, który się odbył w sobotę 15 b. m. w lokalu Tow. przy ul. Sławkowskiej 1.11 miał nie mniejsze powodzenie od poprzednich. W programie były wesołe kuplety (pp. Wysocki i Kiliński), śpiew solowy (p. Kiliński) forte pian (p. Kosiński) gra mandolinowo-gitarowa, i wiele innych punktów. Wykonawców nagrodzono oklaskami, zmuszając do dodatków. Zabawa taneczna po kabarecie, była bardzo ożywiona i trwała do rana.

Następny kabaret, ze względu na sobotni bal ogólno-akademicki odbędzie się wyjątkowo w niedzielę 23 b. m. już o godzinie 4 po południu, a trwać będzie do godziny 12 o północy.

— WIECZOR ku CZCI PIUSA X. „Czytelnia katolicka polska“ w Krakowie rozpoczyna szereg uroczystości, które się mają odbywać w całym kraju, w ciągu bieżącego roku jubileuszowego, wieczorem, urządzonym we czwartek 20 b. m. w lokalu Towarzystwa (Sienna 5, parter). Na program w całości nowy i zastoso-owany do uroczystości, składa się między innymi: Słowo wstępne prof. E. Kozłowski, prefekta Sodalitji Panów, odczyt pod tytułem „Sylweta Piusa X“ prezesa T-wa dra K. Lubeskiego, wiersz jubileuszowy na cześć Piusa X, arcypasterskie przemówienie i błogosławieństwo. Również część muzyczna będzie bardzo urozmaicona. Goście mile widziani. Przy wejściu 50 hal. albo dowolnie więcej, na świętopietrze. Stroje wieczorowe. Początek o godz. 8, koniec o 8 wieczór.

— Z KANCELARJI TOW. PRZYJ. SZTUK PIĘKNYCH donoszą nam, że z powodu zmiany wystawy sale w gmachu Towarzystwa będą zamknięte dla publiczności przez poniedziałek, wtorek i środę.

— Z ZA KULIS UNJI. Ostatnia wycieczka „Now. Reformy“ przeciwko p. Leowi, wyszła podobno z inicjatywy, a podobno nawet z podpióra właściciela tego dziennika dra Doboszyńskiego, który zainaugurował tę nową fazę swego organu z powodu upadku swojej kandydatury w komitecie demokratycznym. Wobec nowego rozbitcia, tak zwanych demokratów, powstaje wielkie pole dla zgrupowania demokratów prawdziwych, nie należących do żadnej kłki.

— PRZYWRÓCENIE RUCHU KOLEJO- WEGO. Przyjmowanie przesyłek do stacji n-szlakach: Rzeszów — Lwów — Krasno — Złoczów, Stryj — Chyrow, Drohobycz — Beryslaw, Stryj — Ławoczne i Jarosław — Sokal odbywa się bez ograniczenia.

Dnia 14 b. m. podjęto ruch pociągów osobowych na szlakach: Lwów — Stryj, Złoczów — Tarnopol, Podwoleczyska i Stanisławów — Bucacz.

Na szlakach: Nopolokoutz — Wiznitz i Przeworsk — Dynów, podjęto dnia 14 lutego b. r. ruch ogólny.

— ARESZTOWANIE WŁAMYWACZA. Wczoraj przedpołudniem, gdy p. Emilia Podczaska udała się do kościoła, do mieszkania jej przy ulicy Pijarskiej za pomocą wytrycha wdarł się młody elegancki mężczyzna który utworzył biurko i zabrał przeszło 40 koron. Wczasie tej operacji opryszka, zjawiała się służąca, na widok której rzucił się do ucieczki. Służąca ujmawszy złodzieja, podniosła alarm; rzucono się z nim w pogoń i w ulicy Długiej schwytano go wreszcie i odprowadzono „pod Telegraf“. — Przy aresztowaniu znaleziono 6 nowych wytrychów. Młody, bo zaledwie 21 lat liczący złoczyńca, nazywa się Marjan Gackiewicz, z zawodu szlachnik ślusarski, od 3 tygodni bez zatrudnienia.

— HISTORJA „LAKIERKOWA“. Dr. N. zamieszkały przy placu Matejki, wybierał się wczoraj na bal i w tym celu obstał sobie nowe lakiery. Kiedy pod wieczór uczeń szewski przyniósł trzewiki do stróża obsługującego, dra N., stróż zaniósł obuwie do mieszkania lokatora; za stróżem udała się jednak także córka tegoż, nadobna Andzia K., której widocznie zależało na tem, aby dr. N. nie brał udziału w

balu. Chcąc więc temu przeszkodzić, wyniosła skrycie trzewiki i schowała je. Dr. N. musiał wobec tego zrezygnować z zabawy i pozostać w domu. Andzia mimo próśb ojca nie chciała wyjawić gdzie skryła lakiery, a zaprowadzona przez ojca na policję oświadczyła, że woli pójść „pod telegraf“, aniżeli powiedzieć gdzie się znajdują trzewiki. Rzeczywiście też Andzia znalazła się w tym bezpłatnym hotelu dzięki swemu „zacięciu się“.

— KRADZIEZE. Dziś przed połud., aresztowano Zofię Sikorę, poszukiwaną przez prokuratorję złodziejkę i szupaśnicę, którą pochwyciono na gorącym uczynku w chwili, gdy w tramwaju Nr. 27 jednej z pań wyciągnęła z kieszeni pugilares z kwotą 37 kor.

P. Władys. Baryczces skradziono z niezamkniętego mieszkania złoty łańcuszek, z medalem św. Jerzego, wartości 120 kor.

P. Wiktorji Czarnieckiej, na zabawie publicznej skradziono w sobotę pierścienek z brylantem, wartości 120 kor.

Dr. Feliksowi Laberchekowi z zamkniętego strychu skradł nieznanym sprawca z kufrow większą ilość różnej garderoby, wartości łącznej przeszło 400 kor.

P. Józefa Mikołajczyk, doniosła policji, że z mieszkania jej skradziono obrączkę złotą ślubną, wartości około 50 kor.

Jana Kobrynę aresztowano za kradzież blachy cynkowej po domach.

— ZGUBA. Pierścień z brylantem, wartości 1000 kor. zgubił wczoraj żyd wiedeński H. Morgenrott Przepuszcza on że mu go skradła jedna z dziewcząt, z którą zabawiał się w hotelu.

— NEKROLOGIA. Antoni Mutkowski, b. starszy cechu malarzy i pokostników przeżywszy lat 81, zmarł w Krakowie d. 15 b. m.

Felicja z Winogradzkich Piotrowska, licząc lat 83, zmarła d. 15 b. m.

Anna z Ritterspacherów Grabowiczowa licząc lat 70, zmarła d. 14 b. m.

— JASŁO. Otrzymujemy następujący komunikat: Komitet przedwyborczy miasta Jasła wzywa kandydatów na posła do Sejmu krajowego z miast Jasto-Gorlice, aby swe kandydatury zgłosili na ręce burmistrza Alojzego Metzgera najdalej do 22 lutego b. r., i aby w celu wygłoszenia swego credo politycznego zebrali przybyć na ogólne zgromadzenie wyborców w dniu 25 lutego o godz. 3 po południu w sali rady miejskiej w Jasle odbyć się mające.

Telegramy.

SEJM RZESZY.

BERLIN. W Sejmie Rzeszy, podczas dyskusji nad etatem poczt, pos. Kulerski oświadczył się przeciw wniesionemu dodatkowi dla marchii wschodnich, który mowca uważa jedynie za nagrodę za hakatystyczną działalność. Przyznanie podobnego dodatku nauczycielom w Prusach sprawiło, że rozłam istniejący w szkolnictwie jeszcze się bardziej pogłębił. Według zapatrywania mowcy, strejk szkolny był tylko skutkiem dodatków dla marchii wschodnich, które tylko do tego się przyczyniają, aby szerzyć brak charakteru, co w interesie samych urzędników należy zwalczać. W końcu przytoczył mowca przypadek, gdzie listonosza wydalono ze służby, ponieważ głosował na polskiego kandydata do Sejmu Rzeszy. Zarząd państwowy stara się wyprzeć o ile możności polskich urzędników przez oddalanie ich lub wysyłanie do okolic niemieckich.

BERLIN. W Sejmie Rzeszy, po poście Kulerskim przemawiał pos. Werner z niemieckiej partji reformowej i podniósł, że dodatki dla marchii wschodnich są konieczne, ponieważ w Prusach inne kategorie urzędników dawno już posiadają takie dodatki.

Sekretarz państwa Kraetke oświadczył w sprawie listonosza wiejskiego Szalskiego, wydalonego rzekomo z powodu głosowania na polskiego kandydata, że przy wyborze ściślejszym oddano dwa polskie głosy. Wchodzili tu w rachubę jedynie nauczyciel i Szalski. Ostatni wyprosił sobie kartkę głosowania na kandydata niemieckiego a potem powiedział, że też na kandydata niemieckiego głosował. Wobec tego twierdzenia Szalskiego, padło podejrzenie na nauczyciela, że głosował na kandydata polskiego. Nauczyciel zaskarżył redaktora dziennika, który o tem doniósł, a w procesie przyznał Szalski, przesłuchany jako świadek, że głosował na Polaka. Zresztą Szalski liczy lat 71 i z okazji tego wypadku na własną prośbę został przeniesiony w stan spoczynku.

Po dalszej jeszcze dyskusji odroczone obrady do poniedziałku.

POGŁOSKI O ŚMIERCI SZACHA.

PARYŻ. Tutejsze perskie poselstwo nie ma żadnej wiadomości w sprawie pogłosek o śmierci szacha. W kilku urzędowych depe- szach, jakie poselstwo wczoraj wieczorem otrzymało, nie ma wzmianki o podobnym wypadku. Także francuskie ministerstwo spraw zagranicznych oświadcza, że nic o tem nie wie.

DOSTAWY WOJSKOWE.

WIEN. Subkomitet komisji wojskowej delegacji austriackiej wybrany dla kwestji dostaw wojskowych odbył szereg posiedzeń pod przewodnictwem hr. Merwelta i zakończył swe obrady przyjęciem szeregu rezolucji.

AUDJENCJA u CESARZA.

WIEN. Na ogólnych audjencjach przyjął cesarz dzisiaj między innymi nadprokuratora z Krakowa d-ra Władysława Wędkiewicza.

NOWY KRÓL PORTUGALII.

LIZBONA. Rada ministeryalna, pod przewodnictwem króla obradowała w sobotę przeszło godzinę. Król podpisał kilka dekretów a następnie rozmawiał z ministrami, których prosił, aby go częściej odwiedzali. Świeże pismo uwierzytelniające będą w najbliższym czasie wysłane do szefów portugalskich reprezentacji zagranicznych. W stanie zdrowia królowej Maryi Pii nastąpiło polepszenie.

HISZPANIA W MAROKKO.

MADRYT. Ministerstwo spraw zagranicznych ogłasza notę podającą powody, dla których ob-sadzono Marchikę. Powodami tymi są: Nieszanowanie umowy z roku 1894 ze strony Maghzena konieczność przeszkodzenia przedostaniu się wrogich szeregów na obszar hiszpański zaś przede wszystkim konieczność położenia tamy przemysłowi w obszarze nadbrzeżnym. Hiszpania wycofa swoje wojska, jeżeli Maghzen wypełni zobowiązania jakie na siebie przyjął.

SEWILLA. Król Alfons przyjął ministra wojny i naradzał się z nim o wypadku w Marchicie. Postanowiono wysłać do Marokka pół brygady strzelców. Pierwszy batalion odejdzie z Algiciras, drugi wsiądzie jeszcze dzisiaj na okręt w Sewilli. Na wypadek komplikacji w Madrycie, powróci król do Madrytu.

NADEŚLANE.

Nowość!	Płynna	Nowość!
Somatoza		
Najwybitniejszy, apetyt pobudzający, wzmacniający nerwy		
ŚRODEK WZMACNIAJĄCY		
przeciw wszelk. rodzajowi stanom chorobowym.		
Donabycia w aptekach i drogueryach.		

Stefan Porebski

Kraków, Rynek 32 (dawniej Schnitz)

poleca wielki wybór obrazków koronkowych, i ozdobnych, zwykłych, na szkło i porcelanie, jak również i większych do oprawy i ram do tch- że, różańce, szkaplerze, medaliki i krzyżyki oraz inne artykuły dewocyjne :: :: :: :: :: ::

